

24 Octbr. 1837 § 19 udnævnes af Borgerrepræsentanterne. Dette er imidlertid blot fordi Gaynevæsenet har Interesse for Commünen, men ikke fordi den er nogen egentlig Communesag. Hvad angaaer at det fornødne Tilskud skulde udredes af Statskassen havde det vistnok været ønskeligere end at indføre en Evang, som er en Undtagelse fra den almindelige Lovgivning; men for Folgernes Skyld var det dog betænkeligt for Statskassen at paadrage sig et Tilskud i dette enkelte Tilfælde, da det kunde medføre flere Begjæringer i lignende Tilfælde. Jeg maa og tillade mig den Bemærkning, at uagtet det synes noget uregelmæssigt, at de Skibe der ikke bruge Lods, dog skulle betale, er det for alle Skibe, selv om de ikke i et givet Tilfælde bruge Lods, af Interesse, at de vide at der er en Lods, som de i påkommende Tilfælde kunde faae Hjælp af, og at Afgiften er mindre, kun det Halve af det, der skal betales naar man bruger Lods. Da lignende Bestemmelser ere gjorte i andre Tilfælde, hvor der ikke var mere der talte for det end i det her omhandlede, og navnlig i Sager, som have passeret Provindsstallerne, og der ikke fundet Modstand, skulde jeg dog for min Deel troe at det er rettest at bifalde det Forslag, der er gjort, uagtet jeg ikke kan nægte, at jeg vilde ønske, man kunde undgaae saadanne extraordinaire Bestemmelser.

Da ikke flere ønskede Ordet i denne Sag, satte Formanden under Afstemning, hvorved Sagen skulde overgaae til anden Behandling, hvilket vedtoges eenstemmigt med 37 Stemmer.

Den næste Sag, der stod paa Dagsordenen, var til første Behandling, Sagen angaaende Forslag til Lov, hvorved Indfødsretten meddeles adskillige Udlændinge.

Orsted: Jeg finder mig opfordret til at udtale det som min Overbeviisning, at under de Forhold, hvori Staten for Tiden befinder sig, er det betænkeligt for Rigsdagen at gjøre Brug af den Bemyndigelse, der er givet den til at meddele Indfødsret udenfor de Tilfælde, som

udtrykkelig ere hjemlede i den om Indfødsretten udstædte Act 15de Januar 1776. Der er hverken i Grundloven eller i nogen senere udkommen Lov givet noget andet Begreb om Indfødsret end det, som er hjemlet ved Acten af 15de Januar 1776, og derefter bestaaer den i Afgang til at faae Embeder i alle Dele af Staten. Denne naturlige Indfødsret tilkommer alle dem, som virkelig ere fødte nogetsteds i Staten og den Hjemmel, som gives ved en særlig Exception, er den, som tilstaaes Personer, der ikke virkelig ere fødte paa Statens Territorium, men efter hvad Indfødsretten udtaler, skulle ansees lige med Indfødte. Naar der nu gives en Lov, hvorved Indfødsret meddeles Nogen, er det en Lov, som skal gjælde for alle Statens Dele, og hvorom man nødvendigt maa fordrø, at den skal respecteres i alle Statsdele. Nu ere vel for nærværende Tid Forholdene mellem det egentlige Danmark og de dermed forbundne Statsdele i en opløst Tilstand; men man gjør sig Haab om, at Forbindelsen igjen kan opnaaes enten paa den ene eller den anden Maade, og da er det vistnok rigtigt, at der maa være en fælles Indfødsret, det er Noget, man ogsaa her i Danmark har sat stor Priis paa. Loven af 15de Januar 1775 blev modtagen med entusiastisk Bifald overalt her i Landet, og om det ogsaa maaskee har vist sig, at den ikke er bleven saa nøiagtigt og bogstaveligt overholdt, som den som Grundlov burde, er der dog kun stæet overmaade saa og ganske enkelte Undtagelser fra samme, og Danmark har saa Embedsmænd i dette Dieblit, som ikke ere fødte udenfor Statens Territorium. I Heringdømmene har man derimod ikke været saa ubetinget tilfreds dermed, men der har dog forhen aldrig været nogen skarp Opposition derimod, og der har aldrig været Spørgsmaal, navnlig i Hølstien, om der skulde finde nogen tydske Indfødsret Sted, saa at de, som ere fødte andre Steder i Tydskland end i Hølstien, skulde have Afgang til Embeder sammesteds. Det er bekendt, hvorledes der under de Forhandlinger, der for Tiden finde Sted mellem det danske og det preussiske Cabinet, fra dansk Side urgeres paa, at der skal være en fælles Indfødsret for Danmark